

૭૧૬૭

હોરી સંગ્રહ.

$\frac{14}{99}$ 113

વૈષ્ણવ ભક્તોને માટે

છાયાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર.

બુકસેલર

હરગોવિંદદાસ હરજીવનદાસ.

પ્રથમાવૃત્તિ પ્રત ૨૦૦૦.

અમદાવાદ

રાજનગર ટાઈપ ફાઉન્ડરી પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ.

સંવત ૧૯૫૫. સને ૧૮૯૬.

કીમ્મત બે આના.

હોરી સંગ્રહ.

શ્રીગણેશાયેનમઃ અથ રસીક હોરીઓ લખીછે. રાગ કાફી.

પદ ૧ જુ.

સાવરા મતડારો પીચકારી, લડેંગી માત હમારી. સા-
વરા. ટેક. મતડારો મરજદસેં રહિયો, મેં હું કંન્યા કુમારી;
તુમ હો નિરલજ મેં નહીં એસી, દેગિંગી મુખસેં ગારી. ૨-
જેતી હોયગી તુમારી, સાવરા મત ડારો પીચકારી. ૧ એસી
હામ હોય હૈયામેં, તો પરણોને નૌતમનારી; જકે પડાઓ
જશોદા માતકું; મેં હું બાલ કુમારી, હુંદત વર માત હમારી.
સાવરા મત ડારો પીચકારી. ૨ પર નારીકો પાલવ પકરયો.
મોહન મન ખીચારી, માત તાત તોરે વૃદ્ધ ભયે હૈ; રાજ કં-
સકો ભારી, કહું તુમસેં ખીસ્તારી. સાવરા મત ડારો પીચ-
કારી. ૩ આગુ પકર કર મેરી ચુંદરીયાં. જીવન જોરસેં કા-
રી, સુરદાસ પ્રભુ તીહારે મીલનકું; બોલત અજકી નારી,
પીતાંખર લેગિંગી ઊતારી. સાવરા મત ડારો પીચકારી.

પદ ૨ જુ. રાગ હોરી.

સાવરો હજુએ નહીં આયો, દ્રીગન જરના જર લાયો;
સાંવરો. ટેક. અજ ખીનતાકો સંગ છોરકે, મધુખન જાંબ ખ-
સાયો; દાસી કરી પટરાણી જય કે, ગોપી નાથકો નામ લ-

(૨)

હોરીસમ્રહ.

જાયો. કંથ કુખજકોકહાયો. સાંવરો હળુએ નહીં આયો ૧
 તલખત છોરો ખજમે રાધીકા, કૃષ્ણ દ્વારીકામેં છાયો, કહા
 કહું હમ સખ ખિસખાસી; દાસીકોચીત ચોરાયો, ગરલવા-
 કું ઘેર પીલાયો. સાંવરો અજહું નહીં આયો. ૨ કુરોરે અમૂર
 કહાંસેં આયો. ઘર ઘર હોરીજલાયો, એક તો હોરી જલત
 છતીયનમેં; સ્વપને સુખ ન પાયો, ફીર હો કહાંસેં ફાગન
 આયો. સાવરો અજહું નહીં આયો. ૩ લીખ લીખ પતિયાં
 છતીયાં જલત હે. ઊઘેકું ખીટી પદાઓ, ત્રેહે વીધાતા અ-
 ધિક સંતાપે; કુખરી કે મન ભાયો, ધીરજ નહીં જત ધરાયો
 સાવરો અજહું નહીં આયો. ૪ એ દરદી મેરો દરદ ન જન્યો
 કામી કે જોર જનાયો, સુરદાસ અખલાષી ખીનતી; કરત હે
 મનકો ભાયો, જરે પર લુંન લગાયો, સાંવરો અજહું નહીં
 આયો. ૫ પદ ૩ જુ.

સાંવરેસે કહીયો મોરી, કહીયો મોરી સુનાઇયો મોરી;
 સાંવરેસે કહીયો મોરી. ટેક. અંદાખનસેં ઊધવજી આએ,
 સુનખે સખી સખ દૈરી, કહે હમકું નંદલાલ મીલાઓ; ના
 તો હીયો ખીખ ઘોરી. કરી કહા હમને ચોરી. સાંવરેસે કહી
 યો મોરી. ૧ શીશ નમાઝિ ચરન ગ્રહી લીજો. કહું ખીનતી
 કરજોરી, એસી ચુક કહા પરી મોસે; પ્રીત પીછલી તોરી,
 સુરત નાહીં લીની મોરી. સાંવરેસે કહીયો મોરી. ૨ ભુખ-
 ન વસ સખહી તજ હીનો. ખાનપાન ખીસરોરી, વિભુત લ-

ગાધ જોગન હોધ ઝેઠી; તેરોહી ક્યાન ધરયોરી, બેગે ચલી
આધયાં ક્રીસોરી. સાંવરેસે કહીયો મોરી. ૩ નીશદીન વ્યા
કુલ ફીરત રાધીકા, ત્રેહે વીધાતન ઘેરી; રયાંમ તુમ હુંઢત
કુંજનમેં, શાશ જટા મહ છોરી, ચલો જહાં હોરી હોરી, સાં-
વરેસે કહીયો મોરી. ૪ રોમ રોમ ખીખ છાધ રહયોહે. મનમેં
વેર પરોરી; સુરશ્યામ ઊનશે જ કહીયો, ગાઝિંગી ક્રીરતન
તોરી, પાપ નહીં રહત રતોરી. સાંવરેસે કહીયો મોરી. ૫

પદ ૪ થું. રાગ હોરી.

સાંવરે લીખી જોગ પડાયો, નીપટ નીઠોર કહાયો; સાં.
ટેક. અંગ વિભુત ગણે મૃગછાલા, સો ઊનકે મન ભાયો,
કુખજ કહાન લગી હે જખસુ; એહી મંત્ર પડાયો, પ્રેમકો ને-
ન છોરાયો, સાંવરે લીખી જોગ પડાયો. ૧ ઊનકું દોષ કછુ ના
દીજે, સંગત ગુન ઊપજયો, વાકો કંથ કહાયો; ઊનકું લાજ
ન આયો, સાંવરે લીખી જોગ પડાયો. ૨ એક દીન મોએ આ
ધ અચાનક, કેસર રંગ છરકાયો, નીલાંબર પીતાંબર ઊપર
તાલ તબોલ ન છાયો, માનું મનવ ભરી લાયો. સાંવરે
લીખી જોગ પડાયો. ૩ વાદીનક્રી સુધ ભુલ ગધરી. કાજર ન-
ન ભરાયો, હાં હાં કરત ફરત હે લાલન; બોહોત રંગ લેહેરી
જાયો, પકર કર નાચ નચાયો. સાંવરે લીખી જોગ પડાયો. ૪
કઠીનકઠોર ભયો ધ્રજ મેરો, ચીંતાચતુરયોરાઓ, મંગલદાસ
તજ પ્રજવીના; જધ દ્વારીકામેં છાયો, ફીરા નહીં દરશન પા-
ચો. સાંવરે લીખી જોગ પડાયો. ૫

પદ ૫ મું. રાગ હોરી.

સાંવરો નીકી બેનું બજાવે, બજાવે, સાંવરો. ટેક. ઘર
ઘરસે ગોપી ચલી આવે, સુન મોરલી સુખ પાવે, કોઇ સ-
ખી તાલ મૃદંગ બજાવ, કોઇ નાચે કોઇ ગાવે; શ્યામ જોઇ
અતિ સુખ પાવે, સાંવરો નીકી બેનું બજાવે. ૧ કોઇ સખી
અખીર ગુલાલ ઊડાવે, કોઇ પીચકારી ચલાવે, કોઇ સખી
ઊત્તમ કહિતીક કરકે; મન મોહનકું રીઝાવે, શ્યામ દેખી
મોહો બઢાવે. સાંવરો નીકી ૦ ૨ બ્રહ્મા મહાશ્વર રાય દેવ મુની,
કૌતીક દેખન આયે, નાચત ભયે અપછરા મુદીત મન; તા-
નમેં તાન મિલાવે, શ્યામ દેખી મોહચકાવે. સાંવરો નીકી
બેન ૦૩ જય જયકાર ભયો ત્રીભોવનમેં. દુંદુભી દેવ સુનાવે;
મુક્તાનંદ ભાગ્ય બ્રજ જનકો, નીગમ અગમ ગુન ગાવે; સા-
રદા સુખ પાવે, સાંવરો નીકી બેન બજાવે. ૪.

પદ ૬ ઠું. રાગ હોરી.

સાંવરો રંગ ડાર ગયોરી ગયોરે, સાંવરો. ટેક. મેં ઠાઠીથી
અપને ભુવનમેં આઢન ઝુમખ સારી, વેઠાઠો કદમકી છૈયાં;
હાથ લીયો પીચકારી, શ્યામ મોહે સનમુખ ડારી. સાંવરો
રંગ ડાર ગયોરી. ૧ ચુવા ચુવા ચંદન ઓર અરગજ મૃગ
મદ પીચકારી, ભરી પીચકારી ચબોરે શ્યામસેં; મેં બ્રખલા
નકી છોરી, માનુ ઘન દામકી દોરી. સાંવરો રંગ ડાર ગયોરી.
૨ સાસુ જુઠી મેરી જુઠી નણદીયાં. ખીજ ખીજ દેંગી ગા-
રી, ચેહ નગરકે લોક ચવૈયે; કંથકી ખાત હૈ ન્યારી, સખી ડર

લાગત ભારી. સાંવરો, ૩ લાલ ગુલાલ ગુમડ દીયો હે કે ન
સકે બિહારી, દયા સખી અચરત કહા કીનો; એસો હી દ્રીગ
વીહારી લાલ તોરે મુખપરવારી. સાંવરો ૦ ૪

૫૬ ૭ મું. રાગ હોરી.

સાંવરો મોકું રંગમે રોરી રોરી, સાંવરે. ટેક. બહીયાં પ-
કર કર શીર ગગરીયાં, છીનાયકે શીર ઢોરી, રંગમે રસખસ
માકુ કીના; ડારી ગુલાલ ઝોરી, ગાવન લાગે મુખસે હોરી.
સાંવરે મોકું રંગમે રોરી. ૧ આયો અચાનક મિલ્યો મંદીર મે,
દેખત નવલ કીશોરી, ભરીભુજ મોકું રે પકરી; જીવનને બલ
જોરી, માલામોતનકી તોરી. સાંવરે ૦ ૨ તખ મેરો જોર કછુ
એ ન ચાલ્યો. ખાત કઠન સુનાઈ, તખ મેં ઉનકું નેન દેખાયો
મત જનો મોકું ભોરી; જનુ ચીતકી ચોરી, સાંવરે. ૩ મરજદ
મેરી કછુએ ન રાખી, કયું એકી કસ તોરી, સુરદાસ પ્રભુ તુ-
મારે મિલનકું; મોકું રંગમે રોરી, ગઈતી મેં નંદજી પોરી.
સાંવરે મોકું. ૪

૫૬ ૮ મું. રાગ હોરી.

સાંવરે પીચકારી ડારી, સાંવરે. ટેક. સહજ ભાવ ભગતી
જ મુના ત્રટ, પહેરી કસુંબલ સારી; એરેઉ ઠાઠો કદમકી છૈયાં
હાથ લીયો પીચકારી. સખી મોકું મોહપર મારી, સાંવરે પી-
ચકારી ડારી ૧ સાસુખુરી ઘર નનદી હડીલી. ખીજખીજ દે
ગી ગારી, એહ નગરકે લોકચવૈયે; કંથકી રીત હે ન્યારી, મોકું
ડર લાગત ભારી. સાંવરે. ૨ અંદાબનકી કુંજ ગલનમે. મો-

(૬)

હોરીસંમ્રહ.

હન ખેલે હોરી, એક તો ઠાઠો કૃષ્ણ સાંવરો. એક ચૈર રાધે
પ્યારી, સખી દેખન હારી; સાંવરે. ૩ લેકર ગુલાલ મેરે મુ-
ખપર ડારો, ના કછું મનમે ખિચારી; નવલદાસ મોઢે અમૃત
લાગે, એસી ખાત ખિહારી. લાલ તોરે મુખપર વારી, સાંવરે.

૫૬ ૯ મું. રાગ હોરી.

સાંવરો હોરી ખેલન આયો, આયો. સાંવરો ટેક. મેં દધી
બેચન ગઘતી ધ્રંદાખન, મારમ આડો પારયો; મહી માટ મે
રો સખરે ઢોલાયો, માખન લુટી આયો, એ જસોદાજીકો જ
યો, સાંવરો હોરી ખેલન આયો, ૧ ધ્રંદાખનટી કુંજગલનમે
ખેલ ભારે મચાયો, લાલ ગુલાલ અખિલ ઉડાયો; મુઠી ભરભ
રધાયો, સાંવરે ખાદર ઝાયો. સાંવરો. ૨ સખ સખીયાં મીલ
મોહન ઘેર્યો, રંગ દે કરને રીઝાયો, સુરશ્યામ પ્રભુ તીહારે
મિલનકું; ચરનકમલ ચિત લાયો, સખી મેને મહા મુખ પા-
યો. સાંવરો. ૩

૫૬ ૧૦ રાગ હોરી.

સાંવરે રંગ ધ્રુમ મચાધ, મચાધ સાંવરે ૦ ટેક. ચુવા ચુ-
વા ચંદન અખિર અરગજ, સંગલીયો દોનુ ભાધ; કર સુંદર
કંચન પીચકારી, છીરકત ઘત ઊત ધાધ. મનહુ કરના ઝર
લાધ. સાંવરે. ૧ ઊર વીશાળ ભુજ દંડ મલે ખીત, ગજ ગતી
ચલત સુહાધ, સુંદર ખદન કમલ દલ લોચન; બોલે મંદ
મુસકાધ, છખી ખરની ન જાધ. સાં. ૨ તાલ મૃદંગ ચંગ ડક
ખાજત, સુન ઝોપી સખ આધ, છીરક રંગ શામકે તનપર

અરસ પરસ ઊર ઝાઘ; દેહ સુધ સખ ખિસરાઈ, સાં. ૩ બ્રહ્મ
રૂપ મુનીવર વિજ્ઞાની, ખિરજ ઝીરત બડહાઈ, મુક્તાનંદ
શ્યામ સુંદર સંગ; પ્રિત અખ નકા છાઈ, મોહ ગડ દીના હ
ડાઈ. સાંવરે રંગ ધ્રુમ મચાઈ.

પદ ૧૧ મું રાગ હોરી.

શ્યામ છોડો બહીયાં મોરી, રેન રહે ગઈ થોરી; શ્યામ
છોડો. ટેક. અપ અપને મંદીરસેં નીકસી, એક શ્યામ દુલ્હ
ગારી, રહોરે શ્યામ તુમસેં ફગુવા લગિંગી; કેસે કઈ બલ
જેરી, શ્યામ છોડો બહીયાં મોરી. ૧ રેહેન રેહે ગઈ થોરી,
તીત પોહોર પીયા તુમસેજગી. રસરેપેટના ભરોરી. અજહુ
શ્યામ તું મ તરપત નાહિ; મેં હું નાર ઠગારી; શ્યામ છોડો બ-
હીયાં મોરી, રેન રેહે ગઈ થોરી. ૨ માસુ હઠીલી મેરી નણદી
ઠગારી, દિયરીયાઈ થોરી; છોડો પીયા મેરે પ્રાતઃભયો હે,
પતના રહેંગી તોરી. શ્યામ છોડો બહીયાં મોરી, રેન રેહે ગઈ
થોરી. ૩ બ્રંદાખનમેં ધ્રુમ મચી હે. ખેલત રાધા ગોરી, સુર
શ્યામ પ્રભુ તુમારે મિલનકું; અરજ કઈ કરજેરી, શ્યામ છોડો
બહીયાં મોરી. રેહેન રેહે ગઈ થોડી ૪

પદ ૧૨ રાગ હોરી.

સચ્ચીદાનંદ ખેલે હોરી, રધુ નંદન ખેલે હોરી, ટેક. ધ-
તનેમેસે ઊનકું સીખાવત, અખીર ભર ભર જેરી. ઊત અં-
ગદ હનુમાન બીલીષન, લાજકી તાન બધીરી, કહે મુખ હો
રી હોરી, સચ્ચીદાનંદ ખેલે હોરી. ૧ અખિર ગુલાલ અરગળ

(૮)

હોરીસંગ્રહ.

કુંમ કુંમ. કેસર ગાગર ઘોરી રૂતબ સંતજ્યું બરખા બરખત
રંગકી ઉડન ફીરી, ચમક ચપલા જ્યું ગોરી. સચીદાનંદ ખેલે
હોરી. ૨ ખાજત તાલ મૃદંગ પખાજ. નાચત દે દે તારી, રંગ
માર પડે શીર ઊપર; ખેલત હે તન સારી, ભરી પીચકારી સા-
રી. સચીદાનંદ ખેલે હોરી. ૩ ગગન વિમાન દેવ સખ દેખે,
આનંદ રંગ બઢોરી, દાસ વાદેહી એહી મન ભાયો; અવિચલ
હોય જોરી, ભુજ ગ્રહી લીજે મોરી. સચીદાનંદ ૪

પદ ૧૩ મું રાગ હોરી.

પ્રીતમ મેરો પ્રાન હરોરી, હરોરી; પ્રીતમ મેરો, ટેક. જ્યું
મછલી જલ વિના ન જીવે, એસો રંગ બન્યોરી; તલખત ત
લખત મેરો પ્રાન જત હે, તુમકું કછુ નહિ ચોરી. જીવન મોહ
જહુ કરોરી. પ્રીતમ, ૧ કેસર રંગ કજલ પર ઠરો રોમ રોમ રં-
ગ મરોરી, કહાં જગિ અખ કછુએ ન સુજે; અતર આ ગજ
ગોરી, ફીરી ફીરી બોહોત ફીરોરી, પ્રીતમ મેરો પ્રાન હરોરી.
૨ સુરતી આન ખડી હે હૂદા બિચ તેરો હી ક્યાન ધરોરી, તુ
હી તુંહીરહુ નીસખાસી; નછણે નીર ભરોરી, પ્રેમકો ફંદ પરો-
રી. પ્રીતમ મેરો પ્રાન હરોરી. ૩ સુખ કે કારન સંગ કીયો સખી
ગિલટો દુઃખ ભયોરી, સંતદાસ સમ સામ સદ ગુફકી; કોઇ
સાને સમજી દ્યોરી, જોસો ભયો તેસો કરોરી. પ્રીતમ મેરો
પ્રાન હરોરી. ૪

પદ ૧૪ રાગ હોરી.

ઝટકયો મેરો ચીર મોરારી, મોરારી ઝટકયો ટેક. ગગર

સંગ મેરે સીરપર ભરકી. ચુરીયાં મરોર ડારી સારી, રેસમ બધ કુસુબ કે દુદે; ઝટ ગધ કોરકી નારી, મીલ્યો કોઈ બાંકો ખીલારી. ઝટકયો મેરો ચીર. ૧ બગરી પોડોશણ શંગકી સાહેલી. કર બીનતી કરજોડી, એસીશી બ દધ સખીચનકું; માને નહિં બનમાલી, ધીજકો બસવો હારી, ઝટકયો મેરો ચીર મોરારી. ૨ અંદાબનકી કુંજગલનમે મોહન ખેલે હોરી, ચંદ્ર સખી ભજ બાલકૃષ્ણ છબ ચરનકમલ તીહારી; અબ રાખો લાજ હમારી, ઝટકયો મેરો ચીર મોરારી. ૩

પદ ૧૫ રાગ હોરી,

ફાગન કેસે ખેલું હોરી, હોરી; ફાગન, ટેક. આયો ફાગન માસત્તર ચખિન, કેસર પુલ પુલ્યો; પીયા બિના બસંત ન ભાવે જોખન આગ જગ્યોરી. મોહે વિરહા ઝકઝોરી, ફાગન કેસે ખેલું હોરી. ૧ કેસ તલુ શીર બેસ તલુ. આલી હાર તલુ હૈયા કેરી, મોતનું લુંબ લટાસખ તજદીઝિ; જો પીયા આન લેરી, નાંતો મેરો પ્રાનત જોરી. ફાગનાં કેસે ખેલું હોરી, યું કરતે હરી આયે અચાનક; ફાગન ખેલ ખેલ્યોરી, ચંદ્ર સખી ભજ બાલકૃષ્ણ છબ ગ્વાલન રાસ રચ્યોરી. મચ્યો રંગ ફાગન હોરી. ફાગનાં કેસે ખેલું હોરી.

પદ ૧૬ રાગ હોરી.

અજમેં હરી હોરી મચાઈ, મચાઈ; અજમેં, ટેક. ઊડત ગુલાલ લાલ ભયે બાદલ છુટત હે પીયકારી, અંદાબનકી કુંજગલનમે; કુમ કુમ ધીચ મચ્યોરી, ક્યામ સંગ ખેલન

આઇ. અજમે હરી હોરી મચાઇ. ૧ ઇતસેં આયે સુધર રા-
ધીકા. ઊતસે કુંવર કન્હાઇ, ખેલત ફગ પરસપર હિલ મિલ
એ સુખ ખરણ્યો ન જઇ; નંદ ધર ખાજત બધાઇ, અજમે
હરી ૦ ૨ રાધે સાન કરી સખીયનકું, ઝુંડ ઝુંડ ઊઠ ધાઇ; લ-
પટ ઝપટ લીનો શ્યામ સુંદરકું, ખરખસ પકરલે આઇ. લા-
લકું તો નાય નચાઇ, અજમે હરિ હોરી મચાઇ. ૩ મોરલી
પીતાખર લીયોરે છાનાઇ, શીર પર ચુનરી ઓઢાઇ; ખીંદી
ભાલ નેતોં ખીચ કાજર, નકવેસર પેહેરાઇ. માનુ નવી નાર
ખનાઇ, અજમે હરિ હોરી મચાઇ. ૪ સુસકત હે મુખ મોર
હસત હે. કહારે ગઇ ચતુરાઇ, કહારે ગયે અખ પિતા તુમારે
કહારે જસોમતિ માઇ; લેત ઓર તુમકું છોડાઇ, અજમે હરિ
હોરી મચાઇ. ૫ ફગવા લેઊગી જખ જને દેઊગી. કરીયો
કોટી ડિપાઇ, દો ચુકાય કસર સખ દિનકી; તુમ હો ચોર ક-
ન્હાઇ, ખેલત દધી માંખન ખાઇ, અજમે હરિ હોરી મચાઇ.
૬ રાસ ખીલાસ રચ્યો હેં ખીંદાખન. ખીજ ખીનતા જદુરાઇ
રાધે શ્યામ જોરી જુગલપર, સુરદાસ ખલ જઇ; પ્રીત ઊર
રહે ન સમાઇ, અજમે હરિ હોરી મચાઇ. ૭

પદ ૧૭ રામ હોરી.

પકરે અજન ગીરધારી, પકરે; ટેક. ઊમંગ ભરી ગોપી
ચલી આઇ, ખેલ મચ્યો હે ભારી. ખેંચ લિયે પિતાંખર મો-
રલી, હાંહાં કરત મોરારી; હસત લેકર તારી, પકરે અજ જન
ગીરધારી. ૧ કાલકાલ ઇસ ઇસનકો. ઝીત લિયો કછુ હારી,

કરજોરી પિતાંબર માગે; દો મોરલીયાં મોરી, અખલધ ઝીત
તુમ્હારી. પકરે અજ જન ગીરધારી. રજકું જપત મુનીવર
વીધી. જની સકલ વાસતા ટારી, સારદ શેષ જકો પાર ન
પાવે; જકું જપત ત્રિપુરારી, તાકુ ગોપી દેવત મારી. પકરે
અજ જન ગીરધારી. ૩ જય જયકાર ભયો ત્રિભોવનમેં. દુ
દુલી દેવ સુનાઈ, મુક્તાનંદ ભાગ્ય અજ જનકો; આંખક
પલક બલિહારી, મગ્ન ક્રીની અજક્રી નારી; પકરે અજજન
ગીરીધારી. ૪

પદ ૧૮ રાગ હોરી.

પુછું મેં અંજનીકે કુંવરસે, લંકા કેસી જલાઈ; ટેક.
લંકાસા કોટ સમુદ્રશી ખાઈ. રામ લછમન દોનું ભાઈ, દેવ
સુતને પ્રાકમ કિનો; કુદન આયે લંકાં માંહી, પુછું મેં અંજની
કે કુંવરસે. લંકાં કેસી જલાઈ. ૧ સખરે લંકાકો રૂઢ મ ગાયો.
ખગવાકે પુછ બધવાયો, ફીરફીર કે સખરે જલાયો; એસો
બલરે દેખાયો, પુછું મેં અંજનીકે કુંવરસે. લંકા કેસી જલાઈ.
ર રાવન મારે બલીખન થાપે. રામ અયોદ્યામે આયે, આ-
નંદ ભયે લોક નગરકે; ઇશ્વરને ગુન ગાયે. પુછું મેં અંજની
કે કુંવરસે લંકાં કેસી જલાઈ. ૩

પદ ૧૯ રાગ હોરી.

દેખો રઘુબર રંગ ઉડાવે. એસી કુંવરી જનકલક્રી ભર
ભર લાવે, દેખો; ટેક. હાથમે જોરી કપટ વાકે દીલમે, મુડીયાં
ભર ભર ઉડાવે; એસી કુંવરી જનકલક્રી ભર ભર લાવે,

દેખો. ૧ સીતારામ લલ્લુમન ભરથ શત્રુવન, લલ્લુમન ચમર
 ઊડાવે; એસી કુંવરી. ૨ શીવ સનકાદિક. ઓર બ્ર-
 હ્માદિક, શેશ સહસ્ર મુખ ગાવે; એસી કુંવરી. દેખો. ૩ બૈઠે
 બ્રહ્મા બેઠ પઢત હે. મુની નારદ બેનુ બળવે, એસી કુંવરી.
 દેખો. ૪ તેરી અયોધ્યા મે ફાગ મચી હે. તુલસી મંગલ ગાવે,
 એસી કુંવરી કુંવરી જનકજી કી ભરભર લાવે; દેખો રઘુબીર
 રંગ ઊડાવે. ૫.

પદ ૨૦ મું. રાગ હોરી,

લીખ ભેળે પત્ર બ્રજ નારી, લીખ ભેળે; ટેક. સ્વસ્તિ
 શ્રી શુભ નગર દ્વારીકાં. પ્રીતમ પ્રાન આધારી, સરવે ઉપમા
 લાયક સાંવરો; શ્રી કુંજબિહારી, ચરનકમલ બલિહારી.
 લીખભેળે પત્ર બ્રિજ નારી. ૧ ગોકુલ ગામસે લીખગુ-
 જરીયાં. સ્વામિકું બિસ્તારી, જહુનાથ જગતકે જીવન બાં-
 ચીવો કુંજબિહારી, મૈતો પ્રભુ દાસી તીહારી. લીખ ભેળે
 પત્ર બ્રીજ નારી. ૨ વાકે કુશલ ખેમ આનંદા. તુમ્હારે આ-
 નંદકારી, જલરે ભોજનકો જતન કરાયો, કવારીકું વારમવા
 રી, દલાસા સકલ મોરારી, લીખ ભેળે પત્ર બ્રીજ નારી. ૩
 અપરંગ એક અરજ પ્રભુ એસી. લેળે હૃદય બિચારી, નંદ
 જશોદા વૃદ્ધ ભયેહે; આન મીલી એક વારી, બેરમતકરીયો
 લગારી, લીખ ભેળે પત્ર બ્રીજ નારી. ૪ આવત તોકુ લાજ
 લગત હે. ઘરમે દાસી ધારી. લીખા લેખ હે બીધાતા, કેસા ટ
 રેગા ટારી; શંકા મત આનો મોરારી, લીખ ભેળે પત્ર. ૫ સાત

સોગન ખાવા નંદરાયકે. લેઆ જો સંગ લારી, હમ દેખીઓ
બડા ભાગ્યકા; પ્રીતમકા પટરાની, કુબરી કામણુગારી. લી-
ખ ભેજે પત્ર પ્રીજ નારી. ૬ કાગદ લીખ ઉદ્ધવજીકું દીનો
ખાંચીયો ખીધી સારી. બ્રજરામ પ્રભુ જુગત બનાધ; કાગદ
નકલે ઉતારી, જેસી બુધ હોત હમારી, લીખ ભેજે પત્ર
પ્રીજ નારી. ૭

પદ ૨૧ રાગ હોરી.

તરીયા હર લાયો ખીરાની. એસો મેરો કંથ ગુમાની,
તરીયા૦ ટેક. વાકી જનકી તુમ હરલાએ, તાકી અગમ મૈને
જની; ચડે આતે એ અગમ ખાંદરે, તેરી હોયગી લંકાની-
શાની. એસો મેરો કંથ ગુમાની. તરીયા. ૧ કહત મંદોદરી
સુનો પીયા રાવન. છોડ દીયો અલીમાની, રામ લજ્જમન
ભરથશત્રુઘન સાહ્યર પાગ્ય બંધાની; એસો મેરો કંથ ગુમાની
તરીયા. ૨ ઓ આએ રીંછ ખાંદર ફેાળું. ચેત ચેત અલિ-
માની, જનકી દેકર પાય પડો તુમ; હુધ સખી ધુલ ધાની,
એસો મેરો કંથ ગુમાની. તરીયા૦ ૩ જુધ લયો રાવનકું મા
ર્યો. હાર ગયો અલિમાની; સુરસ્યામ પ્રભુ તુમારે મિલનકુ;
સીતાકી પીર જની, એસો મેરો કંથ ગુમાની તરીયાવા. ૪

પદ ૨૨ રાગ હોરી.

ગાંજખોરકી સ્ત્રિ અરજ કરતહે. ગાંજે સંગ ખેલત હોરી
હોરી. તમાકુકી ટેવનઠોરી, ગાંજે સંગ. ટેક. ભંગ ધંતુરીની-
કાલે ધુમાડી; બેઠી સોદનવાકી ટોરી, સાકી એક ખીઠારત

(૧૪)

હોરીસમ્રહ.

સખકું. ઉંચ નીચ સખ જોરી, જગત સખ નિંદા કરોરી;
ગાંજે સંગ ખેલત હોરી. ૧ ગાંજખોર નીકારકી નારી. અ-
રજ કરે કરજોરી, સાફીમેં સ. સખ ફટ મધ; અખ તો
ખચી હે થોરા, મહીયરસે મેં લાઇતી કોરી. ગાંજે સંગ. ૨
આંખમેં તોરી અકલ જોલી. જેસી જત અધોરી, ખાના
જીંગી કરે સખકાસંગ; લયલીત ભૂત બન્યોરી, ગાંજે તે
ગજખ કરોરી. ગાંજે સંગ. ૩ ભાંગ અફીમ સુરાપાન સખ
કુછ. કેક કરો થોરીથોરી, ગાંજેકુ ધરમેં મત લામયો; જુસ્કી
જગત મેં થોરી, માનો શીખ ઇતનીહમોરી; ગાંજે સંગ ખે-
લત હોરી. ૪ કહે ધનવંતરી ધ્યાન ધરનકું. જોગી, પીએ ક-
ર જોરી, ચોર પીએ વાકી અકલ જયગી; અમર ગલીમેં
બોરી, ખાત પડદેકી ખોલી. ગાંજે સંગ ખેલત હોરી. ૫

પદ ૨૩ રાગ હોરી.

મોહે સાંવરેને ગારી દેધ. દેધરે દેધ મેને કછુ ના કહી,
મોહે; ટેક. ઇત મથુરાં ઇત ગોકુલ નગરી, બિચમેં જમુના
વહી; આપતો સૈયાં પારઉત્તર ગયે, મેં તો તકતીકી તકતી
રહીરે. દેધમેને કછુના કહી, મોહે સાંવરેને ગારીદેધ. ૧દૌડ
પકું તો પકડા ન જાવે. દોહારા દેખ કરી, મનકી દેધયાં કછુ
કેહ ન શકતહું; મોરે મનકી મનમાં રહીરે, દેધ મેને કછુ ના
કહી. મોહે સાંવરેને ગારી દેધ.

પદ ૨૪ રાગ હોરી.

ખાંકે મિરજને ધુમ મચાઇ. આજ સમશેરસેં ખેલેગી

હોરી, બાંકે; ટેક. લીખ લીખ પતિયાં પુનેકું બેળ, મુનો બે
સિંધીયા ભાધ; હમ જો હટે તો કસમ નખીકો, તુમકુ શામ
દુવાધ. આજ સમશેરસે. ૧ હાલંઠપરકે તબલા બાજો. તોય
નશી પીચકારી, રંગ ગુલાલ તલવાર ચલત હ; કુમ કુમ બ
રછી લડાધ, બાહાદુરી બસંત રચાધ. બાંકે મીરજને. ૨

પદ ૨૫ મું. રાગ હોરી.

આ અવસર નહીં આવે ફેરી ફેરી, ટેક. એકા એક ઠાંડો
અંગનમેં, અબ મૈં આધહું હેરી; ચલો સખી સખ મીલકર
જાઇએ, લીજો લાલકું ઘેરી. ચલો તુમ સંગ અમેરી, આ અ-
વસર નહિ આવે ફેરા ૧ ખીસ પચીસ જાય લોપ કરી. હમ
સખ રોકેગેં સેરી; અબ અવકાસ ભયો આનેકો, હાથ ન આ
વેગે ફેરી. સખા સખ લાયેગે તેરિ, આ અવસર નહિ આવે
ફેરિ. ૨ બહોત સાખાના જોરાવર જીવન. બોલીયું રાધા ગો
રી, એક કહે લાલ મૈં લલચાગિ; આય મીલી બોહોતેરી,
લજ નહીં લોપે હમારી, આ અવસર નહીં આવે ફેરી. ૩
આજ આયો હે હાથમેં અપને. પાયો વસંતી પેહેરી, ભોમા
નદ કહે જને ન પાવેં; સુનીયો સખી ચીત દેરી, રખી ધરકે
માહે ઘેરી. આ અવસર નહીં આવે ફેરી. ૪

પદ ૨૬ રાગ હોરી.

મોહન મોસે ખેલો હોરી, હોરી; ટેક. મારગ દેખ રહી
તુમારો, જેસે ચંદ્ર ચકોરી; બસંત રૂતુ ખીતી જત હે જીવન
હોસ પુરોરી. માનો મુજકું નીજ ગોરી, મોહન મોસે ખેલો

હોરી. ૧ તેરે સંગ રમનેકે લીયે મેમે, પેહેરીમે નવરંગીયોરી;
 મોહન તુમ મેરે પગ ડારો, રંગઝી ગાગર દોરી. ફીર લી ગુલા
 લઝી ઝોરી, મોહન મોસે ખેલો હોરી. ૨ સધરો અંગ તેરો
 શ્યામ સુંદર વર. કરં મેં અંદન ખોરી, ફીર ભુજને લીડી
 મોકુ પકરો; કહું તુમકુ કર જોરી, મતિ મેરી હય થોરી મો-
 હન મોસે ખેલો હોરી. ૩ ફગુવાકે બદલેમે તુમકુ રખુગી.
 હારો તો બલજોરી, ભુમાનંદ કહે તુમ જીતોંગે; કરકે રખુ
 મોકુ તોરી, કહા કર મૈયા મોરી; મોહન મોસે ખેલો હોરી. ૪
 પદ ૨૭ રાગ હોરી.

શ્રીજમે હોરી ખેલત હોરી, ટેક. ઊતસે આએ કુંવરી
 રાધીકા, સંગલે ગવાલન હોરી; ઇત અજરાજ સખા સંગ
 લેકર, કેસર ગાગર ધોરી; પરસ્પર ખેલ મયોરી, શ્રીજમે હોરી
 હોરી ખેલત. ૧ ઉડત ગુલાલ અરૂણ લયો અખરા. રંગ બરસે
 ચહું ચોરી, ઊમંગ ભરી ગોપી રંગ ડારત; શ્યામ સુંદર પર
 દોરી, દેખી શ્રી નાથ લજોરી; શ્રીજમે હોરી ખેલત હોરી
 મોહન વિધુ થકી તન જાઇ, અખુભાન કિસોરી; પ્રેમ મગન
 તનકી શુધ ભુલી, શોભીત માનું ચકોરી. ૨ હી એક પરદ્રગ
 જોરી, શ્રીજમે હોરી ખેલત હોરી. ૩ જોસોહી ખેલતમેં ચતુ
 ર સાંવરો. તેસીહી રાધિકા ગોરી, મુક્તાનંદ મગન છખી
 નીરખત; કહાંબરનું મતિ થોરી રહો ઇનસંગતી મોસી શ્રી
 જમે હોરી ખેલત હોરી. ૪

હોરી.

નામદાર શેઠ. સર જમશેદજી જીજીભાઈ ખારોનેટની
 હોરી. આજ હોરીકી રચના ભારી, જીઓ સર નાઈટ બહાદુર
 હોરીકી; ટેક. ચુવારે ચંદન ચોર અરગજ, અખીર ગુલાલ
 મિલાઈ; અતર ગુલાબ કુમ કુમ કેસર, પીચકારન મારી.
 લીજ ગઘ મીજલસે સારી, હોરીકી રચના ભારી. ૧ અતર
 મોહોપર રોશન નામકી, સુંદર છબ પરવારી, કનક થાલ
 હીરા મોતીઅન ભરકે; આનંદસે લે બધાઈ, સબહી જીઓ
 બલિહારી. હોરીકી રચના ભારી. ૨ આપહી બલસે બજ-
 ચાહે ડંકા, બલક ગાવે નામદારી, કાયમ નામ કીયો તુને જ-
 ગમે; ચોર કામ સબ ભારી, રેહે જયગી ચેહી યાદગારી.
 હોરીકી રચના ભારી. ૩ પાક નજર ચોર કરમ ધરમસે,
 સાબેત કરમ હે તેરી, ચેહી નેકી તેરી જગમે ઝલકે, ચંદ્રજ્યોત
 ઉજ્યારી, એસી તેરી ગુલકહે ન્યારી. હોરીકી રચના ભારી.
 ૪ તન મન ધનસે તું સેવા કરત હે. દેત દાન નીત્ય ભારી,
 દોક અનાથ ગરીબકો દાતા; સાહેબ નામકી આરી, સદા
 તોએ ભક્તી પ્યારી. હોરીકી. ૫ શુભ ધરી શુભ લગ્ન મુર્ત
 મેં સુંદર નરત ન પાઈ, ધન્ય ભાગ્ય સુભાગ્ય પુત્રકો; સબ
 પર માયા હે તીહારી, ધરોધર જ્ય જ્યકારી. આજ હોરીકી.
 ૬ સુર છત્ર તું સદા સહીએ. ચોર સલામત સબ બાડી, બા-
 લ ગોપાલ તેરી જુગો જુગ જીયો; એસી બીનતી હમારી,
 શરમ રખે મૈલા તુમારી. આજ હોરીકી. ૭

૫૬ ૨૯ મું. રાગ હોરી.

તેરી રચનાહે રહે ગઘ ભારી. ધન્ય ધન્ય ખારોનેટ બ-
હાદુર, તેરી; ટેક. અમૂલ્ય ઉદ્યોગ પીચકારી બનાધ. કીરતી
કી કેસર ભરોરી, કામ ધરમોકો ગુલાલ ઉડાયો; પુણ્ય કો
રંગ ભર ભારી, ભીંજ ગઘ જગત સારી. તેરી રહેગઘ ભારી.
૧ આપહી બલસે બજયાહે ડંકા. બલક ગાવે નામદારી; કા-
ચમ નામ કીયોહે જગમે; ઓર કામ સખ ભારી, રેહગઘ તેરી
ચેહ યાદગારી. તેરી રચના. ૨ કછુ નહિ ખેદ ભેદ જતીકી,
કાં પુરૂષ કાં નારી, જોઇ જોહી જવે સોઇ કછુ પાવે; સખકો
મહે આભારી, એસો તું પરઉપકારી. તેરી. ૩ તન મન ધ-
નસે સેવા કીની. ઉર રામ નામકી ચારી, રાંક અનાથ ગ-
રીબકો દાતા; દયા દાન બલ ભારી. હો રહી જયજયકારી,
તેરી રચના. ૪ શુભ ધરી શુભ લગ્ન મુહુરતમે. સુંદર જ-
નમ લીયારી, ધનધન ભાગ્ય કુટુંબકો; સખકી ખીપત તેં
ટારી, દીયો દર વીડારી. તેરી રચના. ૫ પાક નજર નેમ ધ-
રમકી, પુરન ભક્તિ તીહારી; ચેહી નેકી તેરી જગમે ઝલક
રહી, દોઉ જન ઉછયારી. બૈકુંઠમે બજતહે તારી, તેરી. ૬
એસો સુર નર સુન્યો ન દેખ્યો. પુરન નર અવતારી, કીરત
તેરી કબ લગ પરનું; ભઠ રસના બે ચારી, લેખની કહે મેં
હારી. તેરી. ૭ ચીરંજીવી રહો તીનો ભાધ. શોભા માન ર-
ચ્યોરી, અપને પીતાકી સેવા કરકે; જગમે જસ લીયારી,
સુખ સખહીકો દીયારી. તેરી રચના. ૮ ચતુરસુજન નેક
નામ મુરશેદા, સુંદર છબ પરવારી; સખસું હીલ મીલ ચાહ

કરતાહે, નેક ચાલ લગે પ્યારી. ભીનતાહે તોરી ન્યારી. તેરી.
 ૯ એટ ધીટનમે ખુરશેદ ચમકે, પ્રકાશ ભયો અતિ ભારી,
 અમીર ઊમરાવ સખ મિલત ઊમંગસે; પ્રધાનને ઊત્સવકી-
 ચોરી, માન સખ મીલકે દીયોરી. તેરી. ૧૦ રાજ મેહેલમે
 ધુમ મચ્યોહે. મહીમા મિલનકી તૈયારી, પ્રેમકી બેટ ભધ-
 રાની શું; વેલકમ ખારોનેટ ઊચારી, કર ધરકે કુશલતા ખિ-
 ચારી. તેરી. ૧૧ જગ મગ જ્યોત જગતપર રોશન. રોશન
 ભાઈઓકી જોરી, પુત્ર દોહીત્ર જુગો જુગ જ્યો; એહી હૈ
 ખીનતી હમારી, શરમ રખે મૌલા તીહારી. તેરી રચના. ૧૨
 ૫૬ ૩૦ મુ. રાગ હોરી.

ખાવંદના વિયોગ વિશેની હોરી. નણ્હી કેમ નાથ ન
 આવ્યા, ન આવ્યા; નણ્હી ટેક. જોને એણે પરદેશમાં જઈને
 જુઠું જમાવ જમાયા, જરીયેફરી ઘર સામું ન જોયું; કરોડ
 સદેશા મેં કહાવ્યા, કાગળ એક લાખ લખાવ્યા. નણ્હી કેમ
 નાથ ન આવ્યા. ૧ પછીને તુરત જવા પરદેશ. સો સંગાથ
 સીધાવ્યા મારું કહયું કશું એ ન માન્યું, કરોડ તરે અટકાવ્યા.
 રહ્યા નહિં મારા રોકાવ્યા; નણ્હી ૦ ૨ તુર આપી નવા નાવ
 માં જ્યારે નવા નવા ભાર ભરાવ્યા; એવે સમે છાંટા આં-
 સુના, મારી આંખેથી ખુબ ખરાવ્યા. અવધ ખટ માસ ક-
 રાવ્યા, નણ્હી કેમ. ૩ ખરે ખરા સમ ખાઈ ખચીત કરી,
 ઉર વિસ્વાસ અગણીત ગુણુ તો ગણાવ્યા; ભલા ભલા બેદ
 જણાવ્યા, નણ્હી ૪ બહુ બહુ બંદર અંદર જઈને. મુલથી

માલ મંગાવ્યા, લાલ મળ્યો તેથી લોભીયા થઇને; લોભ થયો ભલગાવ્યા, લોભે સમ ભારે ભગાવ્યા. નણુદી. ૫ વાટ જોતાં દસ વરસ વીત્યાં પણ. લાજે કાંઈ ના લખવ્યા, જોખન જોરે તો જાયછે જલદી, નહિ શણુગાર સજવ્યા; ભલા નહિં વેષ ભજવ્યા, નણુદી. ૬ મુદત દીવાલીના દિવસની દીધી. વાયદા તોતે વટાવ્યા, ફરી અવધ વધી ફાગણની લખી; એ પણ દિવસ તો આવ્યા, હરખ હઠએ નહિ ઉપજવ્યા. નણુદી. ૭ રંગ રમે હોરી મલીને સાહેલી. કેસુડે રંગ રચાવ્યા, પરણ્યો ને પ્યારી પરસ્પર છાટે; મનોહર ખેલ મચાવ્યા, નણુદી. ૮ તાલ મૃદંગ વીણા ડફ ખાજે. રાગ રશ્મીક ગવરાવ્યા, વીરહણીને તો વીશેષ વધે દુખ, વીષના રોપ રોપાવ્યા અણા લોહના ચવરાવ્યા; નણુદી કેમ નાથ ન આવ્યા. ૯ ચંપા ચંખેલીને ગુલાબ ચોદશ. પુલડે પુલી પુલાવ્યા, ભોળવીને કોઈએ મુજ ભરથારને, ભાન જરૂર ભુલાવ્યા; કાંતો રહેવા કબૂલાવ્યા, નણુદી કેમ નાથ ન આવ્યા. ૧૦ દહાડા વસંત રતુના જે દુરલભ. ગાફલ થઇને ગુમાવ્યા, કાંતો કોઈ એ મારા અવગુણ કહી કહી; મુજ ભરથાર ભમાવ્યા, કોણે એવી અકલ કમાવ્યા, નણુદી કેમ નાથ ન આવ્યા. ૧૧ કરમ ક્રીયા ભવનાં નડ્યાં નણુદી. ઉરમાં અંગારા ધીકાવ્યા, દલપતરામના દેવને કહું છું; પીયુથી વિયોગ રચાવ્યા, એવા લેખ કેમ લખાવ્યા. નણુદી કેમ નાથ ન આવ્યા. ૧૨

૫૬ ૩૧ રાગ હોરી.

પાલગે કરજેરી, શ્યામમોસે ખેલો હોરી; પાલગે ટેક.
ગૌઆં ચરાવન મે નિકસીહુ, સાસુ નણદકી ચોરી; સધરી
ચુંદરીયાં રંગમે ન લીજવો, ઇતની સુનો ખાત મોરી. શ્યામ
મોસે ખેલો ન હોરી. ૧ છીન ઝપટ હાથસે ગાગર. જોરસે
બહીયાં મરોરી, દીલ ધરકતહે સાસ ચરતહે; દેહ કંપતહેમો
રી, શ્યામ મોસે ખેલો ન હોરી. ૨ અબિર ગુલાલ લપટ ગ-
યો મુખમે સારી રંગમે ઘોરી, સાસ હજર ન ગારી દેંગી
બાલમ જીતાન છોરી, શ્યામ મોસે ખેલો ન હોરી. ૩ ફાગ
ખેલકે તુમનેરે મોહન. કાહાગત કીની મોરી, સખીયનમૈ ઉ
સ્તાદકે આગે; હોય હું થોરી થોરી, શ્યામ મોસે ખેલો નહોરી. ૪
પદ ૩૨ રાગ હોરી.

કાનાકું સમજવત ન કોઈ, અંગીયાં રંગમે લીંબેઈ મેરી
બ્રજમે પત ખોઈ, કાનાકુ ટેક. આજ સખી હમ ધરમે જાકે
પ્રીતકી જનકો રોઈ; અખીર ગુલાલ છીડાવન ખાતર; મોહો
આંસુવોસે ઘોઈ. બદન માટીમે મીલોઈ, કાનાકુ સમજવત
ન કોઈ. ૧ ગરવા લગાઈયો ગોરાયકે મેહેકા. મોહ પકડા જખ
રોઈ. ઇજત લીની ગારી દીની; હમહું જનકું ખોઈ, સખી
ખીખ ખાય કસોઈ. કાનાકુ સમજવત ન કોઈ. ૨ બેઠ બેઠ
ખિજકે લોકનમે, દુબરીકા ખીસ ખોઈ; વાજે ખખર ઉસ્તાદ
ને પાઈ, ધર હાથસે હમ ખોઈ. નીકલ કર જોગ હોઈ કાનાકુ
સમજવત ન કોઈ. ૩

પદ ૩૩ રાગ હોરી.

આત્મ જ્ઞાનવિષે, રતુ રાજ બસંતી આયો, નીજ નાથસે
 નેહ બઢાયો, રતુ રાજ. ટેક. તરૂવર સખ લયે નવ પદ્મવ
 સુગંધ સુમન બસાયે; વીકસે કમલ બહુ રંગ રંગકે, મુનીમ
 નરંજન પાયો. ભમર તીહાં જઈ લોભાયો, રતુ રાજ. ૧ અ
 ખીલ લોક કરતાર અખંડીત સો મેરે મન ભાયો, ઓર સકલ
 ફેન બુદ્ધ બુધ ક્ષણભંગુર દરશાયો; પીયાસે પ્રેમલગાયો, રતુ
 રાજ. ૨ સકલ સાજ પુજનકું લીનો. અનહદ ઘંટ બજાયો,
 ધ્યાન ધુપસુ વિચાર આરતી; જ્ઞાનકો દીપજ ગાયો, અજ્ઞાન
 અંધેર ભગાયો. રતુ રાજ બસંતી આયો. ૩ સરણાંગત વત્સલ
 પ્રભુજીકું. ભાવકો ભોગ ધરાયો, જન છોટમ શ્રુતી બચન
 બાંચી કે જગ કારન જસ ગાયો; સદા સુખસેહેજે પાયો રતુ
 રાજ બસંતી આયો. ૪

પદ ૩૪ રાગ હોરી.

એસી હોરી ખીલાઇ, શ્યામ મોકુ ચોરી ચડાઇ; એસી
 ટેક. ખેલતગેંદ ગીરી જમુનામેં, શ્રીને મેરી ગેદચુરાઇ; હાથ
 ડાર અંગીયાં ખીચદેખુતો, એક ગઇ દોપાઇ. શ્યામ મોકું
 ચોરી ચડાઇ, એસી હોરી ખેલાઇ. ૧

હોરી. ૩૫

ફાગનકે દિન ચાર સખીરી, અપનો પીયા મોસે માગે
 સો દઝિગી; ટેક. હીરાખી દઝિંગી મોતીખી દઝિંગી, ઓર
 દઝિંગી દો લાલ; સખીરી. ૧ ઓર કછું મારે તો સખરે દઝિ

ગી. કંથ દીયો ના જાય, સખીરી. ૨

પદ ૩૬ રાગ હોરી.

આંગન ખેલત ફાગરે, સખી સાંવરીયો મોરે આંગન;
ટેક. હમારી ચુંદરીયાં રંગમેં ભીંજેઘ, અપની બચાવત પા-
ગરે; સખી સાંવરીયો મોરે આંગન ખેલત ફાગ. ૧

પદ ૩૭ મુ રાગ હોરી.

કોઇ ઉર જે શ્યામકું જનમેં, મૈં તો ઢુંઢ ફીરી મધુબન
મેં; કોઇ, ટેક. એસા જતન ખતાહો સખીરી, જો પીયા આવે
ફાગનમેં; કોઇ ઊરજે. ૧ ગોકુલ ઢુંઢી અંદાખન ઢુંઢી, ઢુંઢ
ફીરી મધુબનમેં; કોઇ ઊરજે. ૨

પદ ૩૮ રાગ હોરી.

રંગરેજ ચુંદર મોરી રંગદે, લાલા યાફીરંગાધ; મેરા પી-
યાસે સમજલે, રંગરેજ. ટેક હમારી ચુંદરીયાં પીયાફી પગ-
રીયાં દોનું ખસનહે રંગદે, લાલા વાફી. ૧ હમારે સાલુકે પાંચ
રૂપેયે, પીયાજીફી પીયાસે સમજલે; રંગરેજ. ૨

પદ ૩૯ રાગ હોરી.

આ અજમેં હોરી ખેલે, કામની; માથે તીલક વાકે દમકે
દામની; આ અજમેં ટેક. જનકે પીયા પરદેશ ગવનકીની,
કોન દેશ જઈ છાયે છાવની; માથે તીલક વાકે દમકે દામની,
આ અજમેં હોરી ખેલે કામની. ૧

પદ ૪૦ મુ. રાગ હોરી.

મેરી આંખુમે સાંવરા ખટકે, જયરા ભટકેને નાહટકે;

(૨૪)

હોરી સમ્રહ.

ખલા મોરી આંખુમેં સાંવરા ખટકે, ટેક. ઊમક બુવાની રંગરે
સાંવરા, મોરી છતીયન પર રંગ ટપકે; જીયરા ભટકે, ને નાહ-
ટકે. મોરી આંખુમેં સાંવરો ખટકે. ૧

પદ ૪૧ મું.

લાજ રખલે શ્યામ હમારી, મૈં ચેરીહું તીહારી; જરાદે
સમજ કર ગારી, લાજ રખલે શ્યામ હમારી ટેક. અખીર
ગુલાલન મુખ પર ડારો, નામારો પીચકારી; આધીદેહ સખ
દેખ પડેગી, સારીલીંજવો ન સારી કહેંગેં લોકન મત વારી,
લાજ રખલે શ્યામ હમારી. ૧ તુમ આતુર હોલીકે ખેલ્યા,
હમ ડર પોક અનારી: તાક ઝાકલ ગામન મોહન, જહી તોરે
ખલીહારી. નકર મોહે જનસેં ચારી લાજ રખલે. ૨ લાખ
કહી તુમ એક ન માની, ખીનતી કરકે મૈં હારી; યાહી ઘડી
ઊસ્તાદકુ જકે કહુગી હકીગત શારી; કહાં જઓગે ગીર-
ધારી લાજ રખલે શ્યામ હમારી. ૩

પદ ૧ રાગ વસંત.

લાવ લાવરે માલણ વેલ મરવો,
મારે પુજવો છે ગોપીનો નાથ ગરૂઓ; લાવ લાવરે ટેક.
જઠ બુધ કેતકીને કમળ સાર,
લાવ ફુલ ગુલાબ ચાર ગુંથીએ હાર, લાવ લાવ. ૧
આવી છે માળણ ભાવજણી,
પ્રેમે પુજવા સમરથ શારંગ પાણી લાવ લાવરે. ૨
આવી છે માળણ લટકાળી,

મેહેતા નરસૈયાનો સ્વામી વનમાળી. લાવ લાવરે. ૩

પદ ૨ રાગ વસંત.

વસંત વધાવો મારી સૈયર સમાણી, વસંત આળ્યો જાણી;
મોતીડાંની થાળ ભરીને, ઊઠે રાધા રાણી. વસંત વધાવો. ૧
આંખા ડાળે કોયલ કાળી, બોલે અમૃત વાણી;
વસંત રતને આવતાં દેખી, મન ઘણું મકળાંણી. વસંત. ૨
પુલડે ફગર ભરાવે ભામની, પુલડીઆં બહુ આંણી;
ફગનાથના સ્વામિને વધાવો, પ્રિત રહી પરમાણી. વસંત. ૩

પદ ૩ રાગ વસંત.

ખેલત ફાગ વસંત પંચમી, લાલ ગોવરધન ધારી;
આય મિલી નવલ શિજ ખીનતા, ઉત્તરખુલાન દુલારી. ખે
છાંટત છીરકટ અરસ પરસપર; કહી અન પરત છખીભારી;
અગર સુગંધ કુમ કુમ છીરકટ, ગુલાલ બન્યો અતી ભારી.
ખાજત તાલ મૃદંગ ખાંસુરી, ગાવત ગીત સોહાઈ;
નાચત ઠસ્ત બજવત ગાવત, રાધા રંગ સવારી. ખેલત. ૪
તાણી તન આ ત્રઠ સુભગ અંદાબન, ખેલત લાલબિહારી;
લાલદાસ પ્રભુકી છખીઉપર, તન મન ધન બલીહારી. ખે. ૫

પદ ૪ રાગ વસંત.

આજ અનોપમ આંખો મોર્યાં, કેસુ પુલ્યાં કેવાં;
સાત દ્વીપને ચૌદ લોકમાં, નહિ કોઈ કૃષ્ણ જોવા. આજ. ૧
અખિર ગુલાલ કુમ કુમ કેસર, કરો રયામની શેવા;
તાલ પખાજ બાજે ખાંસુરી, પુલ વરસાવે દેવા. આજ. ૨

(૨૬)

હોરીસમ્રહ.

હેતે હરી રમાડે રસિયો, આપે મુગતા મેવા,
રૂઢનાથ કહે કોઈ આવોછોરે, અખંડ મુખડાં લેવા. આજ.૩
પદ ૫ રાગ વસંત.

વસંત રતમાં આનંદ મારા વાલા, ઘેર ઘેર ઓછવ થાય;
જે ઘેર આનંદ ઓછવ ના થાયે, તેઘર મુઠકહેવાય. વસંત. ૧
તાલ પખાજ બાજે બાંસુરી, વાજ લેઈ લેઈ જાય;
અખિર ગુલાલ અગર કસ્તુરી, કેશર રંગ ઘોળાય. વસંત. ૨
પ્રમે ગાયે સાંભળશે જે કોઈ, સેજે વૈકુંઠ જાય;
દાસ દ્વારકાનો સ્વામિ શામળીયો, મારા રૂઢીયામાં સમાય. ૩
પદ ૬ રાગ વસંત.

કેસરીયાનો વાઘો પેહેરી, પાઘ ધર્યો છે ટેડી;
રૂપાનો દડુલો કરમાં, સોનાની મારે ગેડી. કેસરિયાનો. ૧
રાતા માતા મંદિર આવો, ઘેરઘઆને તેડી;
મોતીડે વધાવુ તમને, આવ્યાની મારે હેડી, કેસરિયાનો. ૨
આવો ભાવ બહાલ વધારો, દુઃખડા નાંખો ફેરી;
રૂઢનાથ પ્રભુ મારા ભવની, ભાગોને બેડી, કેસરિયાનો. ૩
પદ ૭ રાગ વસંત.

રાતી મોળ ધરો મારા વાલા, રાતી રત રૂડી;
રાતાં ફુલ ખાખરાનાં ફુલ્યાં, રાતી રજ ઊડી, રાતી મોળ. ૧
રાતી ચાંચના બેરે પંખેર, એક મુડો ને એક મુડી;
રાતા દાંતે હશે રાધાજી, રાતી કર ચુડી, રાતી મોળ. ૨

રાતા સાળુ સાત શઘઅરને, રાતી સહુ જોડી;
અતિ રાતો મહેતા નરસઘનો સ્વામી, રહ્યો રંગમાં બુડી.૩
પદ ૮ રાગ વસંત.

કેસુડાં પુલ્યાં રંગ રાતો, રાતુ વૃંદાવન.
રાતી મોળ મારા વાહાલાને, અતિ રાતાં લોચન. કેસુડાં. ૧
રાતી સાડી રાધાએ પેહેરી, રાતી ચરણ ચોળી;
રાતા વાઘા પેહેર્યા મારે વાહાલે કેસરમાં બોળી, કેસુડાં. ૨
રાતો માંગ સિંદુરે ભરિયો, રાતા રંગે દંત;
રાતો ચુડો કર કામની, રાતો મુખ તંબોળ, કેસુડાં. ૩
રાતો ગુલાલ ભર્યો રંગ રાતો, રાતો માસ વસંત;
તુળજરામ પ્રભુ રંગ રાતો, નીત નીત ઝાકમ ઝોળ. કેસડાં. ૪
પદ ૯ રાગ વસંત.

હવે ક્યાં જઘએ સામળીઆ વાહાલા, જોર હમારૂં પીધું;
નાનકડી ગોપીનું ગોરસ, વાટી વાટી ને પીધું હવે ક્યાં. ૧
નાસંતાં નહિં છુટેરે, દ્રષ્ટી થકી નહિં ચુક;
ઘેરીને લેધ હું ઘરમાં ધાલું, બાંધીને આજ મુકું. હવે ક્યાં. ૨
ઓશીઆળો આંગણિયેરે ઊભો, અન્યાધઓ અપાર;
ભલે મળ્યો મેહેતા નરસૈયા ચો સ્વામી, ભક્ત તણો દાતાર. ૩
પદ ૧૦ રાગ વસંત.

ગાળ કોઇને નવ દીજે મારા વાહાલા, ગાળ કોઇને નવ દીજે;
હુરે ગોરીને તુરે શામળિયો, મારૂં અંગ કાળું થાય. ગાળ. ૧
મારા ઘરમાં પીડારી માંડે, નારંગડે નખ લાગે;
અમઘેર નાવલીઓરે જુઠો, સાચો ઊત્તર માગે. ગાળ. ૨

(૨૮)

હોરીસંગ્રહ.

અમઘેર નણુદી છે અદેખી, એવાં બેતી હાડે;
નરસૈયા આ સ્વામી કહું તુજને, સાસરિયે નહિં તેડે. ગાળ. ૩
પદ ૧૧ રાગ વસંત.

હવે કેમ વસીયે શ્રી પ્રદાવનમાં, લુટા લુટ મંડાણી;
નંદતણેા નાનડીઓ નરહરી, થઇ બેઠો છે દાણી. હવે કેમ. ૧
એકનું ઢોળે ને એકનું ફેડે, એકનું મહિં માંથેથી પાડે;
એકને કહે વાલો અણુઘટ બોલે, એકનાં એક કહેવાય. હવે. ૨
એકને આપે ચીર પાટી, એકને આપે ચોળી;
એકને વાહાલો ધકાજ મારે, એકને નાખે ઢોળી. હવે. ૩
સકળ સઘંયરો ઢોળે મળિને, રમવા ભમર ભોળી;
નરસૈયા આ સ્વામી નવલ રંગીલો, તે રમેછે હોળી. હવે. ૪
પદ ૧૨ રાગ વસંત.

શ્રી વક્ષલ વક્ષલ કુલ મંડળી, જે નર જન સુખકારી;
શ્રી વિઠ્ઠલ નાથ પધારયા પ્રીત ગીરી ગોવરધન ધારી. શ્રી. ૧
એક રૂપ બહુ ધરીને, લિલા બહુ વિસ્તારી;
નીત નીત લીલા નૌતમ ભાસે, હરિદાસ બલિહારી. શ્રી. ૨
રાગ સાખી વસંતની.

વસંત આબ્યો હો સખી, કેસુ પુલ્યાં અનંત;
જીસ ઘર સેવા ગોપાલકી, ઝીસ ઘર સદા વસંત. ૧
ચુવાકો દુવા બન્યો, ધણી ભઇ રંગ રેલ,
અબિલ ગુલાલકી, અંધી ભઇ, સો પીયો પ્યારીકો ખેલ. ૨
એક ફેંટ ગુલાલકી, એક ફેંટ અબિલ;

શ્રી બંદ્રાબનકી કુંજમેં, ખેલત હળધર ખીર.

વસંત આંચો હો સખી, આંખે રસ ઝરંત;

ગયો શિઆગો રત ફરી, આંચો માસ વસંત. ૪

વસંત આંચો હો સખી, ઘેર ઘેર આંચો કંથ;

જે ઘર નાર સલક્ષણી તે ઘેર સદા વસંત. ૫

વસંત આંચો હો સખી, સાહેલી સહસ્ર હજર;

થાળ ભરી સગ મોતીડે, વધાવા વૈકુંઠ રાય. ૬

રાગ વસંત.

સખી ચાલોને વસંત વધાવીએ;

આપણ કાંઠાંનુડાને કહાવિયે, આપણ સામગ્રી સરવે લાવીએ.

લાવો અખિલ ગુલાલ પુલેલ તેલ, માંહી ધગિની ઊંખી આંખા

મોહાર મેલ;

માંહી ચપો ચબેલીને વનવેલ, તેના સંગથકી થાય રંગરેલ. ૨

લાવો કુમ કુમ કેશર ઘોળીએ, છાંટો મોહનજીને મોળીએ:

રસીયાજીને રંગમાં રોળીએ, રંગ વાધ્યો રાધાજીની ચોળીએ.

શીવ બ્રહ્માજીકો ન લહે પાર, દેવ મહુર્ત સરવે પામ્યા હાર;

ત્યાં ત્રિજ વનિતા કરે ગાંન, ત્યાં નરસૈંયો જેજે કહે રયામ.

રાગ વસંત પદ ૨.

ચાલો હરજીને જેવા ઘેર ઘેર, પટ વસ્ત્રમાં સરવે તેલ તેલ;

ત્યાં અખિલ ગુલાલની રંગ રેલ, માનની તું માનજ મેલમેલ.

ચાલંતી ગજની ચાલ ચાલ, લટ છુટીને આવે ભાલ ભાલ.

એને શ્રવણે ઝળુકે ઝાલ ઝાલ. ચાલતાં ચળકે ગાલ ગાલ. ૨

સખી સાત પાંચ મળી સાથ સાથ, હશી તાળી લેહે બેહુ હાથ.
 પેહેયાં પટ ભુષણ ઘણી ભાત ભાત, વન પંખી બોલે બહુ જાત,
 સુંદર જળ ભરિયાં ડામો ડામ, સોધંતી શ્યામાશ્યામ શ્યામ;
 એનું પલક ન મેલું નામ નામ, મળ્યો નરસૈયા ચો સ્વામી
 પુરણ કામ. ચા. ૪

રાગ વશંત પદ. ૩

પીતાંબર પાલવ છોડ છોડ, અબજા બાંવલડી મોડ મોડ;
 લક્ષ્મીવર લાગે ખોળ ખોળ, તારે મુજ સરખી કોડ કોડ. ૧
 મહિંધરજી માંથે ભાર ભાર, શું રોષ્ટી વિશ્વાધારધાર;
 મુને મારગ લાગે વાર વાર, પેલા દુરીજન દેખે ઠાર ઠાર, પીતાં.
 માર મહિનું માટમાં ઢોળ ઢોળ, એવા અટપટા બોલમાં બોલ;
 નરહરજી નૈણાં ન ગોળ ગોળ, મારા ઊરવરીયામાં ચોળ ચોળ.
 કમળ નેન ધનશ્યામ શ્યામ બ્યાપી રહ્યો વિશ્વ ઠામ ઠામ;
 તન તાપ નિવારણ નામે નામ, મળ્યો નરસૈયા ચો સ્વામિ પુ-
 રણ કામ. પીતાં. ૪

પદ ૧ રાગ કાફીની ધુમાર.

વસંત વિવાહ આદર્યો હો, અને હો પ્યારી લલનાંરે પરણેછે.
 નંદાજીકોલાલ; વસંત વિવાહ આદર્યો હો. ૧૬.
 શુભ દિન પંચમીનેવાર નખેતર, ત્રગન લીયો નિરધાર. લલનાં
 ગણેશ સ્થપાવું ને મંગળ ગાવું, તોરણ બધાવુંગી ધ્વારવ.
 સખ સખીઓ મળી મંગળ ગાવે, મંડપ રચના સાર લલનાં;
 ભાવે ભગતને ભુગતે જમાડું, વરતાવું જેએ જેએકાર. વસ. ૧

કુરીનર મુનીવર સરવે મળીને, કઠે આરો પી વરમાળ લલનાં;
માવે બ્રહ્માજી તો વેદ ભણેછે, વરત્યાં છે મંગળ ચાર. વ. ૩
ચાર સખીઓ મળી મંગળ ગાવે, ફેફળ આખ્યાં ચાર લલનાં;
પુરષોત્તમ પ્રભુકી છબી નીરખત, માધવ બલ બલ જય. ૪

પદ ૨ રાગ કાફીની ધૂમાર.

વસંત આઠ્યો ઠહાલો લાગે, અને હો ઠહાલો લાગેરે વેગળેથી,
આઠ્યો વીર, વસંત આઠ્યો ઠહાલો લાગે. ટેક
પેહેલો વસંત વૈષ્ણવમાં પરવરીયો, શ્રવણ સુણ્યો અબધુત.
તાળી લાગી ત્રીકમજીશું, અંગે લગાવી ભભુત. વસંત આ. ૧
ગોપીઓનેજાણ કરાવો જદવરાય, આઠ્યોછે માસ વસંત લ.
શોભીતા શણગાર સજેરે સાહેલી, રમવું છે એતો માસ. વ. ૨
કલાં કાંખીઓ અણવટ વીંછવા, ઝાંઝરનો ઝમકાર બલજગી.
ખાંવલડી પ્રમાણે ચુડીલોરે શોભે, કઠે એકાવળ હાર. વ. ૪
હારારે દોરેને પુલડારે મોરે, શ્રી રાધેશ્વંદ્રાખન જય બલજગી.
મોરલી સહિત મોહનજી પધાર્યા, બલ બલ જય માધવદાસ. ૫

પદ ૩ કાફીની ધુમાર.

રઘુનાથ પધારે જાણીએ હો;
હો પ્યારી લલનારે, જનકી જીવાણુ પ્રાણુ; રઘુનાથ પધારે જાણી.
રામસભામેં ખીડીફીરત હે, હનુમાન લીયોહો ઉઘાય. બલજ.
સીતાકી સુધ મેં લઈ આવું, લંકાકુ દેઉ જલાય. રઘુનાથ. ૧
જખ રઘુનાથે સાહાર ખાંધ્યો, સૈન્યા ઉતારી પાર લલનાં;

(૩૨)

હોરીસંમહ.

ત્રીન લોક જાપ કંપન લાગે, કંપ્યાહે વાસુકીનાગ. રઘુનાથ. ૨
કહેત મનોહરી સુનો પીયા રાવણ, સપનો ભયો મોહે આજ;
સીતાના સ્વામીએ સાહર ખાંક્યો ઉતર્યોહે સમુદ્ર પાર રઘુનાથ.
કહેત મનોહરી સુનો પીયા રાવણ, મીલીયે દોઝી કરજેડ. લ.
જાકી જનકી તુમ હર લાએ, નાંખેગો દસ શીશ તોડ. રઘુનાથ.
કહે પીયા રાવણ સુણોરે મનોહરી, ઘટત હમારો માન. લલ.
સકલ દેવતા મેં વસકીનો રહયો હે એકીલો રામ. રઘુનાથ.
હનુમાન જેસે પાવક જાકે લક્ષ્મણ જેસે બલવીર. લલનાં;
જલતી અગનમેં એહી ધસત હે, જેસો સાહર માંહે નીર. ૬
ધંદ્રજીત સરખા પુત્ર હમારે, કુંભકરણ બલવીર, લલનાં;
વીસ ભુજ દસ મુસ્તક મેરે, આડો હે સાહર નીર. રઘુનાથ.
નાકન ઉપર નોખત બજાઈ, કાનમેં બજાઈ ભેર લલનાં;
જગ જગ હો કુંભકરણુરે, લીનો હે લંકા ગઢ ઘેર. રઘુનાથ. ૮
રાવણ માર્યો મહિરાવણ માર્યો, દિનો બલિક્ષણ રાજ. લ.
ખેત્ર હસત જનકી લાએ, ખેમદાસ બલબલ જાય. રઘુનાથ.

સમાપ્ત.

હરગોવિનદાસ હરજીવનદાસ પારેખ પુસ્તકવાળા

ત્રણદરવાજા અમદાવાદ.

ચૌરાશી વૈષ્ણવની વાર્તા.

ચૌરાશી વૈષ્ણવની વાર્તા કે જેમાં શ્રી આચાર્યજી મહાશયજીનું દ્રુપાપાત્ર ભગવદીય ભક્તોની નિર-નિરાળી અહ્ભુત અમલકૃતિ ભરી વાર્તાઓ છે. એ વાર્તાઓ પુષ્ટિ માર્ગની પરમ પુષ્ટિ કરનાર સ્સમય સંગીત મહા ઉત્તમ લેખકના હાથની કસાએલી લેખીનીદારા કાળાવી ખાસ વૈષ્ણવો ને પ્રેમાનંદ પ્રાપ્ત થવા શુન્નરાતી ભાષામાં અમારી તરફથી પ્રકટ થયેલ છે. કી. ૧-૦-૦-૦.

શ્રીમદ્ભગવદ્ગીતા.

જેમાં શ્રીકૃષ્ણ પરમાત્માએ મહાભારત સમય પારથને ભાર્યના શ્રી વ્યાસેલા ઉપદેશનો શ્રીધરી ટીકાના અનુસાર મૂળ શ્લોક સાથે શુન્નરાતી ટીકાસહિત રેશમી ગુરુકે પૂનમાં રાખવા લાગ્યા હતા તેમ જ તેમની લેખ, નિર્માણ અને ઉત્તમ બાધડીંગ સહિત છે. કી. ૦-૧૨-૦-૨
પરચ. ૦-૨-૦

શ્રીકૃષ્ણ ચરિત્ર.

શ્રીમદ્ ભાગવતના દશમસ્કંધનું શુન્નરાતી કવિતામાં ઉત્તમ રાગ રા સાથે પ્રાકૃત કવિરત્ન ગિરધરદાસનું રચેલ ચરિત્ર વૈષ્ણવી સંપ્રદાય અને જી કરનાર આદ્યજ્ઞાને અતિ ઉપયોગી છે. મુપર રાયલ આદ્યજ્ઞ પૃષ્ઠ થ શ્રીમત. ૩. ૩-૦-૦

શ્રી અંબિકાકાવ્ય તથા શક્તિકાવ્ય.

આ પુસ્તક દેવી ભક્તોને માટે અત્યંત ઉપયોગી છે. જેમાં શ્રી દેવગદ્યોનાં તથા અન્યદેવીઓનાં પદ, ગરબીઓ, પ્રભાતિયાં, આરતીઓ સ્તુતિ, ખ્યાલ, ગજલ, હોરી, બારમાસી, વિધિઓ ગરબા વગેરે તથા અન્ય રાગ રાગણીઓથી ભરપૂર છે. કીમત. ૩. ૦-૮-૦

પ્રકાશક

હરજીવિંદદાસ હરજીવનદાસ

ત્રાલુદરવાળા-અમદાવાદ.

